

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gvilielmi Becani E Societate Iesv Idyllia Et Elegiae

Becanus, Gulielmus

Antverpiae, 1655

Elegia VII. Ecce Magi ab Oriente venerunt. Matthaei 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12773

ELEGIARVM LIB. I. SS

Inscriptum Libycis hoc deueneret ur arenis,
 Et rabiem ponat torua læna suam.
 Si lapis, hoc incide tuis, Amor auree, tædis :
 Hoc pharetram, hoc arcus, hoc tua tela nota.
 Nulla faces istæ non vrent pectora, quamuis
 Vinc̃ta gelu, quamuis frigidiora meo.
 Durabunt ignes quos hinc succenderis, & quam
 Foueris hoc oleo flamma perennis erit.
 Nec, quàm quæ nomen pro cuspide præferat istud,
 Certior in pharetrâ est vlla sagitta tuâ.
 Idque vtinam cupias his explorare medullis;
 Et telum cordi figere tale meo !
 Fige puer, quæso, nec sit medicabile vulnus :
 Felix ! si mihi tu funeris auctor eris,
 Atque vbi supremus iam labris halitus ibit,
 Hoc, facito, veniat nomen in ora mihi.
 Hic mihi destituat mortales spiritus artus,
 Et longum fidens ingrediatur iter.
 Hæc illi superas referabit tessera sedes ;
 Hac subeat tutus iudicis ora sui.

ELEGIA VII.

Ecce Magi ab Oriente venerunt. Matthæi 2.

Quæ procūl aduentat peregrino turba paratu?
 Quod graditur campis agmen, Ephrata,
 tuis ?
 Æthiopum agnosco vultus, illaque profectas
 Deterrâ turmas, sol vehit vnde diem.
 Non tamen infestis vrbes populentur vt armis;
 Non vt castra locent hoc inimica solo.

D 4

Virginei

Virginei partus & nati nuntia Regis
 Stella fuit longæ causæque, duxque viæ.
 Ut iuuat hâc causâ subiisse pericula, Reges,
 Ignoras terras hac petiisse duce !
 Ut Solymam repleffe metu, turbasse tyrannum;
 Si fureret, nullas pertinuisset minas !
 Et nunc auspicio meliore subibitis urbem
 Claudentem muris gaudia vestra suis :
 Isacidum quâ Rex, astrique videbitur auctor.
 O quanto stellis pulchrior ipse suis !
 Cernitis, ut steterit qui cælo præuius ibat
 Ignis, & hîc dominum nuntiet esse suum ?
 Cui superimmineat rupi ? quæ limina signet ?
 Limina regali non adeunda pede.
 Hæc, si nescitis, regis quem quæritis aula,
 Hæc illi est, cælum cui fuit antè, domus.
 Hîc gemit, hîc plorat, tremit hîc malè tectus, & alger:
 Hîc illi pauper cum sene mater adest.
 Bos comes, & vector genitricis asellus eodem
 Pabula præsepi, quo iacet ille, petunt.
 His sociis, hoc, Heroës, habituque, locoque,
 Vos expectat inops donaque vestra puer.
 Quis credat ? nihil hîc nutant: animalia, pannos,
 Algôres audent credere digna Deo.
 Succedunt stabulo: sternunt regalia proni
 Corpora, quadrupedes quo iacere, solo.
 Appendunt sacris diademata regia cunis :
 Ad pueri videas sceptrâ iacere pedes.
 Iamque nitere auro pudor est, regesque videri :
 Pannosâ mallent corpora veste regi.
 Inde locum lustrant, oculosque per omnia ducunt:
 Quod non mirentur, nil casa pauper habet,

Iam

Iam præsepe stupent, fœnique rigentis aceruum,
 Signaque quæ pecudum sunt pede facta vident;
 Lumina iam adstantis vuluimque habitumque pa-
 rentis:

Iam puer hærentes attonitosque tenet:
 Et tacite: Quàm non, aiunt, nos stella fefellit!
 Quàm fortunatum carpere iussit iter!
 Duxerit ad parui tegmen nos vile tugurî,
 Aptaque, quæ pecudes, non Deus, antra colat:
 Se tamen hîc prodit, quodque est, cognoscitur esse
 Vel pannos inter pauperiemque puer,
 Hic puer, hic ille est, cui sol, cui seruit yterque
 Axis; cui terræ, cui famulantur aquæ;
 Iphis qui dicit, licet infans, iura tyrannis,
 Et tenero regum sub pede colla tenet.
 Hic puer æterni natus genitoris amorque;
 Nec minùs, ô Virgo, sanguis, amorque tuus.
 Quid tum, si cunas pictum velamen acantho
 Non obit? ornatus pulchrior ipse sibi est.
 Ut blanda est facies! ut lumina dulciter ardent,
 Ætherias animis subiiciuntque faces!
 Quàm matri similis! quàm non mortalis vtrique
 Forma! tamen plus hic, quod venereris, habet.
 Et nunc ecce suos ad nos conuerit ocellos.
 O merces longæ digna labore viæ!
 Sic secum, & fundunt lacrymas. Hæ prima fue-
 runt;
 Expediunt gazas altera dona suas.
 Dant regale aurum, & lacrymatam cortice myrrham,
 Adiiciunt sacris thura cremanda focis,
 Et super hæc animum: nihil est pretiosius illo;
 Nil regum, quod det, dextera maius habet.

58 G V I L I E L M I B E C A N I

Lætatur puer, & meritos agnoscit honores,
 Et pretium donis, quæ capit, ipse facit.
 Aurum inopi assignat matri, patrique remittit
 Thura, sibi myrrham prensat utrâque manu;
 Absconditque sinu, gustandâque admouet ori:
 Agnoscit mortis præuia signa suæ.
 Tum dare complexum, regumque hæere lacertis
 Sustinet, & caro matris abesse sinu.
 Qui sensus animi, quæ flammæ, quæ noua surgunt
 Gaudia, dum iungunt os puerile suo?
 Et lubet in patriam, Reges, & Eoa reuerti
 Litora? Sic cælo somnia missa iubent.
 Ite boni, quæ vos Superûm mandata reducant,
 Et quæ præcones vult puer esse suos.
 Mortalemque Deum, visumque in carne referte:
 Este aliis, vobis stella quod antè fuit.
 Felix, hoc stabulo totum qui transigat æuum,
 Figat & æternos hac sibi rupe lares!

E L E G I A V I I I .

*Venit in spiritu in templum Simeon, &
 cum inducerent puerum Iesum parentes
 eius, &c. & ipse accepit eum in vlnas suas.
 Lucæ 2.*

FErte faces templo; rutilent altaria flammis;
 Infolito niteat clarior igne dies.
 Ecce sacris sese Virgo penetralibus infert,
 Cui venit & pietas, & decor ipse comes.
 Forma illi, qualem nec præfert candida Phœbe,
 Nec matutinis lucifer ortus equis.

Tam